Dosarul nr. 2c-99/2024;Nr. PIGD 2-24124727-51-2c-04112024

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 10 martie 2026
Cererea de apel a fost depusă la data de 06 aprilie 2026
Hotărârea integrală întocmită la 04 iunie 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Judecătoria Ungheni, în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Potînga
Grefier Revinghin -Trușin Elena

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, SA. „Colass” , avocatul Șpac Vadim
Reprezentanților pârâtului, SC ***„Nisvinex Grup” SRL,*** Cibotaru Dorin și avocatul Constanția Barbacaru
Intervenientului accesoriu de partea pârâtului Cibotaru Gheorghe

Examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă
De către
Reclamantul *SA. „Colass”*, cu sediul în mun. *****, sec. *****, str. ***** , IDNO *****
Împotriva
Pârâtului *SC „Nisvinex Grup” SRL* cu sediul în or. *****, str. *****, IDNO *****
Intervenient accesoriu de partea pârâtului Cibotaru Gheorghe

Privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

A c o n s t a t a t:

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI CIVILE:

La data de 04.11.2024, cu cerere de chemare în judecată s-a adresat ***SA. „Colass”*** către ***SC „Nisvinex Grup” SRL*** privind încasarea datoriei.

Cererea de chemare în judecată a fost repartizată aleatoriu judecătorului Rodica Costru la data de 04.11.2024.

În motivarea cererii reclamanta ***SA. „Colass”*** a indicat că între SA „Colass” (antreprenor) și SRL „Nisvinex Grup” (Beneficiar), pe parcursul anilor 2018-2020, au fost încheiate mai multe contracte de antrepriză după cum urmează:

i) Contractul de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018;
ii) Contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019;
iii) Contractul de antrepriză nr. 03/2-2020 din 10 martie 2020.

Valoarea lucrărilor executate de către SA „Colass" în temeiul contractelor numite, agreate de ambele părți prin semnarea bilaterală a facturilor fiscale, constituie:

Contract	**Facturi acceptate**	**Valoare totală lucrări**
Contractul de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018	Factura AAF 0996514 din 18.09.2018- 3.535.402,60 lei; Factura AAF 0996516 din 21.09.2018- 165.208,04 lei	3.535.402,60 lei + 165.208,04 lei = **3.700.610,64 lei.**
Contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019	Factura AAF 9827860 din 24.10.2019- 3.787.752,01 lei; Factura AAF 9827861 din 24.10.2019- 128.268,16 lei; Factura AAF 9827863 din 24.10.2019 - 1.363.442,10 lei; Factura AAF 9827864 din	3.787.752,01 lei + 128.268,16 lei + 1.363.442,10 lei + 346.807,23 lei = **5.626.269,50 lei.**
Contractul de antrepriză nr. 03/2-2020 din 10 martie 2020	Factura fiscală AAJ 1957486 din 16.09.2020 -4.080.975,10 lei; Factura fiscală AAJ 1957487 din 16.09.2020- 1.027.100,60 lei; Factura fiscală AAK 9659657 din 09.03.2021 - 2.945.170,14 lei; Factura fiscală AAM	4.080.975,10lei + 1.027.100,60lei + 2.945.170,14lei + 5.036.143,50lei = **13.089.389,34 lei.**

Deși plățile datorate în conformitate cu contractele numite au fost făcute preponderent cu întârzieri, reclamanta reține că acestea nu acoperă integral prețul lucrărilor de construcție executate.

Urmare a unei analize detaliate a actelor financiar contabile, reclamanta SA „Colass" a constatat existența unei datorii în cuantum de 918.077,54 lei ce rezultă din neexecutarea de către pârâta SRL „Nisvinex Grup" a obligațiilor de plată conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019.

Astfel, în acord cu cap. 2 din contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019, încheiat între reclamanta SA „Colass" (antreprenor) și pârâta SRL „Nisvinex Grup" (beneficiar), Beneficiarul împuternicește, iar Antreprenorul se obligă să efectueze în conformitate cu

condițiile prezentului contract și a anexelor (parte integrantă a contractului) lucrări de construcție a „Depozit agroindustrial de producere, păstrare și prelucrare (frigider, uscătorie) cu suprafața de 950 m2.

Conform pct. 3.1. din numitul contract de antrepriză, prețul pentru executarea lucrărilor conform prezentului contract este de 5.500.000 lei, fără TVA. Totodată, la pct. 3.4. din contract, părțile au agreat ca Beneficiarul să achite lucrările executate conform graficului estimativ din Anexă. Potrivit Anexei, părțile au agreat suma totală a contractului în cuantum de 5.500.000 lei, care urma a fi achitată după cum urmează:

- beneficiarul va achita suma de 1.700.000 lei avans în termen de 3 zile de la data încheierii contractului;
- beneficiarul va achita suma de 1.700.000 lei la data de 05 iulie (2019);
- beneficiarul va achita suma de 2.100.000 lei la data de 10 august (2019),

SA „Colass” și-a executat în mod corespunzător și în termenii convenițiobligațiile de executare a lucrărilor de construcție conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019. În consecință, lucrările executate au fost recepționate fără obiecții de către pârâta SRL „Nisvinex Grup”, fiind semnate de ambele părți facturile fiscale după cum urmează:

- Factura AAF 9827860 din 24.10.2019 - 3.787.752,01 lei;
- Factura AAF 9827861 din 24.10.2019 - 128.268,16 lei;
- Factura AAF 9827863 din 24.10.2019 - 1.363.442,10 lei;
- Factura AAF 9827864 din 24.10.2019 - 346.807,23 lei;

Deși a recepționat și acceptat pe deplin lucrările executate de către SA „Colass” în temeiul contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019, pârâta SRL „Nisvinex Grup” nu și-a onorat integral obligațiile de plată în termenii agreați. Astfel, cuantumul datoriei în prezent constituie suma de 918.077,54 lei.

Urmărind scopul soluționării amiabile a prezentului litigiu, la data de 20 mai 2024, reclamanta SA „Colass” a formulat o notificare în adresa SRL „Nisvinex Grup", prin care a solicitat achitarea imediată a datoriei și a penalităților acumulate până la data stingerii integrale a datoriei.

Prin răspunsul nr. 23/05 din 23 mai 2024, SRL „Nisvinex Grup" a invocat faptul că și-ar fi onorat integral obligațiile de plată prevăzute în Contractul de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018, Contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 și Contractul de antrepriză nr. 03/2-2020 din 10 martie 2020.

Având în vedere nedorința pârâtei SRL „Nisvinex Grup" de a-și onora benevol obligația, SA „Colass" a fost nevoită să recurgă la remedii judiciare destinate neexecutării obligațiilor contractuale.

După cum rezultă din cuprinsul facturilor fiscale semnate și agreate de ambele părți litigante și anume Factura AAF 9827860; Factura AAF 9827861; Factura AAF 9827863 și Factura AAF 9827864, toate din 24.10.2019, prețul total agreat al lucrărilor de construcție executate de către SA „Colass” în temeiul contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 constituie suma de 5.626.269,50 lei.

După cum rezultă din ordinele de plată relevante, pârâta SRL „Nisvinex Grup" înregistrează o datorie conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 în cuantum de 918.077,54 lei.

Făcând referire la art. 901 alin. (1) lit. a), art. 901 alin. (5), art. 912 alin.(1) Cod civil menționează că în speță, scadența sumelor datorate a fost convenită de părți pentru data de 10 august 2019, iar ultima plată în cuantum de 250.000 lei a fost efectuată de către SRL „Nisvinex

Grup” la data de 26 mai 2022.

Susține că probatoriul administrat la prezenta acțiune denotă în mod cert existența datoriei pârâtei SRL „Nisvinex Grup” față de reclamanta SA „Colass” în cunatum de 918.077,54 lei. Prin urmare, consideră prezenta pretenție este pe deplin întemeiată.

Referitor la încasarea penalității indică că în acord cu pct. 6.1. din contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019, în cazul în care beneficiarul încalcă termenul de achitare a sumei contractului pentru lucrările de antrepriză acesta va achita antreprenorului penalitate de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, dar nu va depăși 50% din suma totală a contractului.

Reiterează că în acord cu pct. 3.1. și Anexa la contractul de antrepriză numit, suma totală a contractului constituie 5.500.000 lei.

Mai menționează că din cele indicate supra rezultă că pârâta SRL „Nisvinex Grup” are o datorie față de reclamanta SA „Colass" în cuantum de 918.077,54 lei, cuantumul căreia este stabilit reieșind din ultima plată efectuată la 26 mai 2022 (250.000 lei). Astfel, susține că SA „Colass” este îndreptățită a pretinde și primi penalitate în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere (în limita plafonului contractual de 50%), calculată din suma restantă de 918.077,54 lei, începând cu data de 27 mai 2022.

Din 27 mai 2022 și până în prezent s-au scurs 853 zile, ceea ce ar echivala cu 85,3% din suma restantă. Însă, aplicând plafonul contractual de 50%, rezultă că SA „Colass” este îndreptățit a pretinde și primi maxim 50% penalitate din suma totală a contractului. Astfel, 50% din 5.500.000 lei constituie suma de 2.250.000 lei, aceasta fiind suma maximă a penalității pe care o poate revendica SA „Colass”.

Indică că cele menționate denotă în mod cert că SA „Colass” este îndreptățită a încasa și penalitate de 2.250.000 lei pentru neexecutarea de către SRL „Nisvinex Grup” a obligațiilor sale.

La data de 05.03.2025, judecătorul Rodica Costru a declarat abținere de la examinarea cauzei civile.(f.d.177 Vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 07.03.2025 s-a admis declarația de abținere a judecătorului Rodica Costru de la judecarea cauzei civile.(f.d.180 Vol.I).

Dosarul, a fost repartizat aleatoriu judecătorului Lilia Potînga la data de 07.03.2025.(f.d.183).

Prin Încheierea din data de 10.03.2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură generală, s-au stabilit acțiunile de pregătire printre care s-a acordat pârâtului termen pentru depunerea referinței și a probelor până la 01.04.2025, comunicându-i că termenul acordat este unul de decădere în prezentarea ulterioară de probe (f.d.184 Vol.I).

La data de 17.03.2025 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni din partea reprezentantului reclamantului a parvenit o **cerere de concretizare** a acțiunii prin care s-a solicitat încasarea din contul SRL „Nisvinex” în beneficiul SA „Colass” a **datoriei** în sumă de **933362,74 lei**, a **penalității** în mărime de **2520982,71 lei**, precum și a cheltuielilor de judecată. Menționează că la capitolul privind încasarea datoriei însușește pe deplin argumentele de fapt și de drept expuse de reclamantă în cererea de chemare în judecată inițială, fiind efectuate calcule repetate ale sumelor revendicate. În consecință s-a constatat eroarea de calcul referitor la suma datoriei actuale. Astfel, suma restantă conform datelor financiar-contabile este de fapt 933.362,74 lei**,** care urmează a fi încasată de la pârâta SRL „Nisvinex Grup”.

Referitor la încasarea penalității indică că în acord cu pct. 6.1. din contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019, în cazul în care beneficiarul încalcă termenul de achitare a sumei contractului pentru lucrările antrepriză acesta va achita antreprenorului penalitate de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, dar nu va depăși 50% din suma totală a contractului

de 5.500.000 lei conform pct. 3.1. și Anexa la contractul de antrepriză (50% din 5.500.000 lei constituie suma de 2.750.000 lei).

Menționează că pârâta SRL „Nisvinex Grup” datorează față de SA „Colass” penalitate cumulativă în cuantum de 2.520.982,71 lei. Indică că la calcularea penalităților au fost luate în considerare toate întârzierile admise de pîrâta SRL „Nisvinex Grup” raportate la cele trei tranșe de achitare a prețului lucrărilor de antrepriză, stabilite contractual. Consideră că cele menționate denotă în mod cert că SA „Colass" este îndreptățită a încasa și penalitate de 2.520.982,71 lei pentru neexecutarea de către SRL „Nisvinex Grup” a obligațiilor sale contractuale conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 (f.d.187 Vol).

Prin SEDP a Judecătoriei Ungheni la data de 31.03.2025 a parvenit referința depusă de reprezentantul pârâtului, în care se indică următoarele. Cu cerere de chemare în judecată depusă de „Colass” S.A. către S.C. „Nisvinex Grup” S.R.L. nu este de acord, consideră că acțiunea este neîntemeiată, neargumentată și pasibilă de respins, reieșind din următoarele considerente:

La data de 28.03.2019, prin contractul de Antrepriză nr. 13/2019, „Colass” S.A. s-a obligat să execute lucrări de construcție agroindustrială a Depozitului agroindustrial de producere, păstrare si prelucrare (frigider, uscătorie), amplasat în r-nul *****, com. *****, iar „Nisvinex Grup” S.R.L. s-a obligat să achite lucrările contractate. Conform contractului de Antrepriză nr. 13/2019 prețul contractului era stabilit de 5 500 000 lei, iar potrivit Actelor de îndeplinirea lucrărilor și a facturilor fiscale emise suma totală a lucrărilor prestate au constituit 5 626 269, 50 lei.

Constată că, în cererea de chemare în judecată, depusă de către reprezentantul „Colass” S.A. se indică precum că SRL „Nisvinex Grup” înregistrează o datorie conform contractului de antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019 în valoare de 933.362,74 lei, dar totodată nu este clar de ce în confirmarea pretențiilor sale reclamantul în textul acțiunii face referire la toate cele trei contracte (din anul 2018, 2019 si 2020) și totodată le anexează ca probe la materialele cauzei.

În sensul dat notează că, în urma încheierii Contractului de Antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019 de către „Colass” S.A. au fost emise 4 facturi fiscale și anume: AAF 9827860 cin 24.10.2019 în sumă de 3 787 752, 01 lei; AAF 9827861 din 24.10.2019 în sumă de 128 268. 16 lei; AAF 9827863 din 24.10.2019 în sumă de 1 363 442, 10 lei și AAF 9827864 din 24.10.2019 în sumă de 346 807, 23 lei și respectiv valoarea totală a facturilor a fost de 5 626 269, 50 lei.

Astfel menționează că conducerea „Nisvinex Grup” S.R.L. și-a onorat obligațiunile pe deplin prevăzute în Contractul de Antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019, a achitat suma contractului și a serviciilor prestate în totalitate, iar astfel nu are nici o datorie față de „Colass” S.A. rezultată din contractul dat, fapt confirmat prin Ordinele de plată: Nr.72 din 14.06.2019 în sumă de 1 842 300 lei; nr.83 din 24.06.2019 în sumă de 200000 lei; nr. 161 din 09.07.2019 în sumă de 800 000 lei; nr. 184 din 24.07.2019 în sumă de 780 000 lei; nr.228 din 12.08.2019 în sumă de 600 000 lei; nr.281 din 28.08.2019 în sumă de 185 000 lei; nr.322 din 24.10.2019 în sumă de 20 000 lei; nr.503 din 24.10.2019 în sumă de 540 000 lei; nr.323 din 25.10.2019 în sumă de 575 000 lei și nr.514 din 25.10.2019 în sumă de 84 000 lei, iar astfel suma totală achitată conform ordinilor de plată a fost de 5 626 300 lei (se anexează toate ordinile de plată sus numite).

La fel atrage atenția că în toate ordinele de plată la destinația plății este indicat că plata este efectuată pentru lucrări de construcție conform contractului de antrepriza nr.13/2019 din 28.03.2019.

Totodată constată faptul că, în cererea inițială suma pretinsei datorii constituia 918 077, 54 lei, iar ulterior prin cererea de concretizare suma datoriei s-a mărit pâna la 933.362,74 lei

motivând prin faptul că s-a constatat eroarea de clacul referitor la suma datoriei contractuale, iar astfel nu este clar cum s-a format calculul sumei datoriei solicitate - 933.362,74 lei, la fel nici nu este clar din ce acte rezultă această pretinsă datorie.

Referitor la Actul de verificare, anexat la Cerere de chemare în judecată concretizată, care cuprinde perioada 10.03.2020 - 31.12.2023, nu este clar de ce anume cuprinde doar perioada data, ci nu cuprinde și perioada anului 2019, daca tot se pretinde a fi datoria din anul 2019, consideră că nu se poate reține ca probă pertinentă care ar justifica solicitările indicate în acțiune, deoarece Actul de verificare a decontărilor reciproce este un document care este întocmit de departamentul de contabilitate al unei organizații pentru a reconcilia decontările reciproce între părți (organizații, antreprenori individuali etc.) pentru o anumită perioadă de timp (lună, trimestru, an). Actul nu este un document primar, deoarece nu confirmă faptul plății fondurilor către o altă persoană, iar utilizarea lui nu modifică în niciun fel situația financiară a părților. De fapt, acesta este un document tehnic, a cărui utilizare este în majoritatea cazurilor o inițiativă voluntară a contabilului. Aici menționează că orice sumă/datorie pretinsă trebuie să rezulte dintr-o factură fiscal anumită, iar în cazul speței nu este clar din care factură anume rezultă această pretinsă datorie, facturile emise în urma Contractului din 2019 fiind achitate integral.

Astfel, consideră că solicitarea reclamantului de a fi încasată suma datoriei de 933.362,74 lei nu este probată nici într-un fel. La materialele cauzei lipsește o factură fiscală sau o altă probă care să ateste datoria pretinsă, iar actul de verificare semnat doar de partea reclamantă nu poate fi reținut ca probă care demonstrează această pretinsă datorie.

Asupra solicitării încasării penalității în sumă de 2.520.982,71 lei, consideră că pretenția la fel nu este întemeiată, deoarece solicitarea penalității date rezultă din neonorarea obligațiilor din Contractul de Antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019, iar astfel încă o dată atrage atenția asupra faptului ca „Nisvinex Grup" S.R.L. prin achitarea în întregime a facturilor fiscale emise de către „Colass" S.A. în sumă totală de 5 626 300 lei, fapt demonstrat prin Ordinile de plată anexate, și-a onorat în totalitate obligațiile din Contractul de Antrepriza, iar astfel nu este absolut nici un temei pentru a pretinde încasarea unei penalități (f.d.1Vol.II).

Prin încheierea din 01.04.2025 s-a anexat la materialele dosarului cererea de chemare în judecată concretizată și referința depusă de reprezentantul pârâtului SRL „Nisvinex Grup". S-a expediat referința reclamantului SA „Colass". S-a stabilit pentru reclamant termen pentru a se expune referitor la referință și pentru a depune probe suplimentare până la data de 14.04.2025 **(f.d.43 Vol.II).**

Prin încheierea din 24.04.2025 s-a stabilit ședința de examinare a cauzei pentru data de 04.06.2025 (f.d.45 Vol.II).

În sedința de examinare din 04.06.2025 reprezentantul pârâtului, avocatul Barbacaru Constanția a solicitat anexarea cererii privind invocarea excepției de tardivitate.

Prin încheierea protocolară din 04.06.2025 s-a restituit cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, o copie a căreia a fost anexată la materialele dosarului. S-a explicat că potrivit art. 186^1 CPC, excepția de tardivitate poate fi invocată doar la faza de pregătire a cauzei, pe când pentru ședința din 04.06.2025 a fost dispusă examinarea în fond a cauzei, cu atât mai mult că încheierea din 24.04.2025 prin care s-a stabilit ședința de examinare a fost remisă părților care a fost recepționată de ambele părți, fapt confirmat prin dovezile prezentate de grefier (f.d.70 Vol.II).

În sedința de judecată din 13.11.2025 prin încheierea protocolară, potrivit art. 67 alin.3 CPC a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului Cibotaru Gheorghe (f.d.86 verso Vol.II).

La data de 27.01.2026 prin intermediul SEDP a Judecătoriei Ungheni din partea reprezentantului reclamantului administratorul Slivinschi Andrei a parvenit o **cerere privind încetarea procesului în partea pretenției de încasare a penalității în mărime de 2520982,71 lei** în baza art. 265 lit. c) CPC, precum și **restituirea taxei de stat în cuantum de 80361,00 lei**(f.d.88 Vol.II).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 12.02.2026 s-a încetat procesul civil în partea încasării penalității în mărime de **2.520.982,71** lei; S-a admis parțial cerința reprezentantului reclamantului cu privire la restituirea parțială a taxei de stat; S-a dispus restituirea de către Serviciul Fiscal de Stat prin intermediul Trezoreriei de Stat către SA „Colass" a taxei de stat conform bonului de plată din 24.10.2024, în mărime de 65969,63 lei (șaizeci și cinci mii nouă sute șaizeci și nouă) lei 63 bani, în rest cerința s-a respins (**f.d.106 Vol.II).**

POZIȚIA PĂRȚILOR / PARTICIPANȚILOR:

În cadrul şedinţei de judecată **reprezentantul reclamantului Șpac Vadim** a solicitat admiterea acțiunii și încasarea din contul SRL „Nisvinex Grup" în beneficiul SA „Colass" în cuantum de 933.362,74 lei, formată din neexecutarea de către SRL „Nisvinex Grup" a obligațiilor de plată conform Contractului de antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019 încheiat între SA „Colass", în calitate de antreprenor și SRL „Nisvinex Grup", în calitate de beneficiar. Totodată în pledoarii a solicitat încasarea tuturor cheltuielilor de judecată aferente procesului, precum și dispunerea restituirii taxei de stat achitate în plus la depunerea acțiunii în mărime de 14391,37 lei.

A mai menționat că actul de verificare privind decontările reciproce pe perioada de la 01.06.2019 până la 27.10.2025 între părți este cu mult mai aproape de adevăr decât cel precedent. Toate plățile reflectate în act și facturile fiscale coincid cu cele ce are SA „Colass" în datele contabile, dar sunt câteva aspecte pe care SRL „Nisvinex Grup" le-a omis, motiv din care cifrele nu coincid la soldul final. Menționează că soldul inițial la 01.06.2019 nu este indicat în actul de verificare al părții oponente, or, un act de verificare se întocmește cu soldul inițial la începutul perioadei și soldul final indicat la sfârșitul perioadei. Dacă reclamantul indică această sumă conform datelor contabile pe care le are ea urmează a fi următoarea: La 28.03.2019 conform actului de verificare prezentat de reclamant era vorba despre soldul inițial de 885200,64 lei datoria pârâtului față de reclamant. Din acest act rezultă că până la data de 01.06.2019, dată de referință conform actului pe care l-a prezentat partea pârâtă au stins datoria de 885200,64 lei în cuantum de 100000 lei (achitări efectuate la 28.03.2019, 02.04.2019 și 11.04.2019). Respectiv datoria este de 785200,64 lei soldul inițial la data de 01.06.2019- dată de referință la ultimul act de verificare prezentat de partea oponentă. Dacă se ia în calcul soldul inițial la începutul perioadei de 785200,64 lei- datorie în baza contractului din 2018, toate plățile reflectate ulterior în acest act prezentat de reprezentantul pârâtului confirmă datoria de 933.362,74 lei, solicitată de reclamant. Menționează că la pct. 70 din actul de verificare prezentat de pârât s-a efectuat plata de 70000,00 lei la 16.12.2021, ceea ce este adevărat și la destinația plății s-a indicat contractul din 2020 doar că la acea etapă datoria restantă pe contractul din 2020 nu era de 70000 lei ci era mai mică. Respectiv din 70000 lei suma de 42642,60 lei a fost conform destinației stinsă finalmente datoria pe contractul din 2020 și excedentul care a rămas de 27357,40 lei a fost atribuit la unica creanță existentă pe contractul din 2019, fapt reflectat ca

plată în actul de sinteză și a fost contabilizat la contractul SA „Colass”. Adică dacă se exclude tot ce nu are legătură cu contractul reclamantului practic reiese actul prezentat de reclamant în ședințele anterioare.

La întrebarea reprezentantului reclamantului a răspuns că inițial a prezentat un act de verificare cu o sumă mai mică iar ulterior un alt act de verificare cu altă sumă din motiv că s-au făcut operațiuni matematice de calcul și prima dată a rezultat o sumă mai mică. După ce a reverificat făcând același calcul a rezultat suma de 933.362,74 lei. Susține că nu este vorba de omisiunea unei plăți sau tentativa de a contabiliza o sumă care nu există.

Menționează că din totalul achitărilor efectuate de pârâta SRL „Nisvinex Grup” conform Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 în cuantum de 6.452.906,76 lei, sume cumulative de 1.760.000 lei au fost returnate de către reclamanta SA „Colass” la solicitarea pârâtei. Prin urmare, achitările efective încasate de reclamanta SA „Colass” pentru lucrările de antrepriză executate în temeiul Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 a constituit suma de 4.692.906,76 lei.

Mai menționează că Actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de către pârâta SRL „Nisvinex Grup” în ședința de judecată din 12.02.2026 conține date eronate și anume:

i) cele 2 sume de câte 200.000 lei fiecare returnate de către SA Colass” către SRL „Nisvinex Grup” la 17 și respectiv 19 iunie 2019 nu au fost achitate prin plățile din 12.11.2019, or ultimele au fost efectuate fără indicarea destinației plății, iar reclamanta/creditor SA „Colass” le-a atribuit în ordinea art. 875 alin.(3) lit. a) Cod civil modernizat la datoria mai veche existentă la acel moment aferent contractului de antrepriză nr. nr. 1 din 09 mai 2018, fapt reflectat de către SA „Colass” în Actele sale de verificare a decontărilor reciproce. Respectiv, suma de 400.000 lei rămâne a fi restantă;

ii) suma de 400.000 lei returnată de către SA „Colass” către SRL „Nisvinex Grup” la 11.07.2019 nu a fost transferată conform ordinelor de plată din 19.10.2018, 29.10.2018 și 08.11.2018 cum invocă SRL „Nisvinex Grup”, ci a fost returnată din plata de 800.000 lei achitată conform ordinului de plată nr. 161 din 09.07.2019, fapt indicat expres în ordinul de plată nr. 1652 din 11.07.2019. Deci, suma de 400.000 lei menționată de asemenea este restantă până în prezent;

iii) suma de 400.000 lei returnată de către SA „Colass” către SRL „Nisvinex Grup” la 13.08.2019 nu a fost achitată prin ordinele de plată din 26.11.2019 și 17.12.2019 (cumulativ 300.000 lei), or aceste sume au fost efectuate fără indicarea destinației plății, iar reclamanta/creditor SA „Colass” le-a atribuit în ordinea art. 875 alin.(3) lit. a) Cod civil modernizat la datoria mai veche existentă la acel moment aferent contractului de antrepriză nr. nr. 1 din 09 mai 2018, fapt reflectat de către SA „Colass” în Actele sale de verificare a decontărilor reciproce.

Subsecvent, valoarea totală a facturilor fiscale acceptate de părți aferent lucrărilor de antrepriză aferent Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 a constituit suma de 5.626.269,50 lei.

Din suma totală a lucrărilor de antrepriză menționată de 5.626.269,50 lei, pârâta SRL „Nisvinex Grup” a achitat efectiv suma de 4.692.906,76 lei, după cum s-a arătat *supra* (6.452.906,76 lei achitați, iar 1.760.000 lei din aceste sume restituiți).

Susține că, diferența dintre valoarea facturată a lucrărilor de antrepriză executate de SA „Colass” conform Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 -5.626.269,50 lei și suma totală a plăților efectiv achitate de către pârâta SRL „Nisvinex Grup” - 4.692.906,76 lei constituie valoarea datoriei de 933.362,74 lei, revendicate în prezentul proces de către

reclamanta SA „Colass”.

Referitor la încasarea datoriei contractuale menționează că după cum rezultă din cuprinsul facturilor fiscale semnate și agreate de ambele părți litigante și anume Factura AAF 9827860; Factura AAF 9827861; Factura AAF 9827863 și Factura AAF 9827864, toate din 24.10.2019, prețul total agreat al lucrărilor de construcție executate de către SA„Colass” în temeiul Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 constituie suma de 5.626.269,50 lei (fapt necontestat de pârâtă). Pârâta SRL „Nisvinex Grup” înregistrează o datorie conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 în cuantum de 933.362,74 lei. În speță, scadența sumelor datorate a fost convenită de părți pentru data de 10 august 2019, iar ultima plată în cuantum de 250.000 lei a fost efectuată de către SRL „Nisvinex Grup” la data de 26 mai 2022. Consideră că probatoriul administrat la prezenta acțiune denotă în mod cert existența datoriei pârâtei SRL „Nisvinex Grup” față de reclamanta SA „Colass” în cuantum de 933.362,74 lei.

În ședința de judecată **reprezentantul pârâtului, avocatul Barbacaru Constanția** a solicitat respingerea acțiunii și a menționat că, poziția reclamantului se bazează pe un calcul artificial al unui pretins sold de 933 362,74 lei, obținut nu din obligații contractuale reale, ci dintr-o reinterpretare selectivă și contradictorie a propriilor operațiuni financiare. Analiza cererii de chemare în judecată relevă mai multe inconsecvențe majore:

A mai susținut că din actele dosarului rezultă că facturile emise în temeiul contractului din 2019 au fost achitate de către pârât. Reclamantul nu a indicat concret facturi neachitate și nici nu a probat existența unor obligații scadente rămase nestinse la momentul efectuării plăților. Prin urmare, obligațiile contractuale au fost stinse prin plată.

Ulterior, reclamantul a restituit anumite sume de bani, însă existența returilor nu echivalează automat cu existența unei datorii restante. Cheia juridică a cauzei constă în temeiul acestor restituiri, temei care nu a fost probat. Or, o datorie contractuală trebuie să rezulte dintr-o prestație determinată și neachitată, nu dintr-o formulă contabilă unilaterală.

Ulterior stingerii obligațiilor prin plată, reclamantul a restituit anumite sume de bani către pârât.

A indicat că existența operațiunilor de retur nu este contestată. Ceea ce este însă esențial și lipsește cu desăvârșire este temeiul juridic al acestor restituiri.

A mai susținut că reclamantul nu a demonstrat: existenta unui act adițional, existența unui acord bilateral de modificare a obligațiilor, existența unei compensări convenite, existenta unei recunoașteri a unui sold datorat, sau orice alt temei contractual care să justifice diminuarea plăților deja efectuate.Or, o obligație stinsă prin plată nu poate renaște prin simpla voință unilaterală a creditorului.

În lipsa unui temei juridic clar, restituirea unor sume nu poate conduce automat la reactivarea unei pretinse datorii și dacă sumele au fost transferate voluntar de reclamant, ele nu pot deveni ulterior datorii ale pârâtului. Menționează că reclamantul invocă art. 875 alin. (4) lit. a) Cod civil pentru a justifica modul în care a imputat plățile efectuate, însă această invocare este eronată. Potrivit art. 875 Cod Civil alin. (1) debitorul poate indica obligația la momentul plății; alin. (2) dacă debitorul nu indică, creditorul poate imputa, însă într-un termen rezonabil și prin notificarea debitorului. Susține că în speță nu există dovada că reclamantul a notificat pârâtul la momentul primirii plăților cu privire la imputarea acestora; nu există comunicare privind alegerea obligației asupra căreia s-a făcut imputarea. Prin urmare, imputația invocată de reclamant apare ca o reconstrucție ulterioară, realizată în cadrul procesului, și nu o opțiune exercitată legal la momentul executării. Or, în lipsa notificării, alin. (2) nu produce efecte. Dacă nici debitorul și nici creditorul nu au indicat imputația conform alin. (1)- (3), devin aplicabile

regulile alin. (4). Potrivit art. 875 alin. (4) lit. a) Cod Civil executarea se impută asupra obligației care este scadentă sau care a ajuns prima la scadență. Prin urmare, la momentul fiecărei plăți, stingerea obligațiilor s-a produs de drept asupra datoriei scadente existente la acea dată. Reclamantul nu a demonstrat că ar fi notificat pârâtului o imputare diferită, în condițiile alin. (2). În aceste condiții, imputarea operează legal, iar reclamantul nu poate ulterior, în cadrul procesului, să atribuie selectiv plățile contractului din 2019 pentru a construi un sold distinct, ignorând ordinea legală de stingere prevăzută de art. 875 Cod civil. Legea stabilește ordinea imputării, nu creditorul, în lipsa unei notificări valabile. Reclamantul își întemeiază acțiunea pe un act de verificare neconfirmat de pârât, care reflectă doar operațiuni convenabile reclamantului și exclude contextul integral al raporturilor comerciale. Acesta nu este document primar, nu este acceptat bilateral și nu poate transforma plăți reale în datorii presupuse. Un act unilateral nu poate crea obligații în sarcina celeilalte părți. Mai mult, modul în care reclamantul a reconstituit soldul preluând ordine de plată fără destinație, atribuindu-le selectiv unor obligații, ignorând ordinea legală de imputare prevăzută de art. 875 CC, demonstrează caracterul unilateral și procesual al acestei reconstrucții. Consideră că, Instanța nu poate valida o creanță întemeiată pe o imputare necomunicată și realizată retroactiv.

În final, și în baza celor menționate mai sus ajunge la concluzia că, ceea ce prezintă reclamantul nu este o datorie certă rezultată din facturi neachitate, ci o recalculare unilaterală, neconfirmată și necomunicată la momentul executării obligațiilor. Iar o creanță discutabilă nu poate fundamenta o hotărâre de obligare la plată.

Reieșind din cele expuse asupra, consideră că prezenta acțiune nu se întemeiază pe existența unor facturi neachitate, ci pe o interpretare unilaterală a unor operațiuni financiare, fără demonstrarea temeiului juridic al pretinsei datorii. Iar în lipsa probării caracterului cert, lichid și exigibil al creanței, solicită respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința de judecată **reprezentantul pârâtului, Cibotaru Dorin** a solicitat respingerea acțiunii și a menționat următoarele. Primul contract de antrepriză a fost încheiat între părți în anul 2018. Atunci SRL „Nisvinex Grup”a beneficiat de scutirea TVA la executarea lucrărilor efectuate în baza contractelor care au fost încheiate între părți. Al doilea contract de antrepriză a fost încheiat în anul 2019 și al treilea contract a fost încheiat în anul 2020-2021 împărțit în două etape. Toate facturile emise de SA „Colass”sunt achitate integral, însă apar niște sume și anume la primul contract 803000 lei. În anul 2019 deja este 930000 lei, sumă pe care SA „Colass” o pretinde. Susține că SRL „Nisvinex Grup” nu are nici o datorie către SA „Colass”. Între părți au mai avut loc și alte tranzacții, SA „Colass” efectuând și alte lucrări care nu fac parte din contractele de antrepriză. Solicitările anexate la dosar nu au fost întocmite și nici semnate de SRL „Nisvinex Grup”. Menționează că sumele de bani returnate de SA „Colass” au ajuns pe contul SRL „Nisvinex Grup”. Returnările făcute de SA „Colass” către SRL „Nisvinex Grup” erau făcute din motiv că SA „Colass” nu efectua la timp lucrările, iar SRL „Nisvinex Grup” avea credite luate de la bancă și era necesar de a evita acumularea de dobânzi.

Intervenientul accesoriu Cibotaru Gheorghe fiind prezent în ședința de judecată a menționat că anterior a deținut funcția de director a SRL „Nisvinex Grup”. Din materialele prezentate a constatat că din patru cereri de solicitare a rambursării sumelor adresată SA „Colass” doar una este semnată de el din 25.10.2019 prin care s-a solicitat amânarea lucrărilor din cauza condițiilor meteo nefavorabile, dar totodată suma respectivă a fost restituită ulterior , fiind anexate toate ordinele de plată. Celelalte solicitări nu sunt făcute de el și nici semnate. Recunoaște că sumele de bani invocate au ajuns pe contul SRL „Nisvinex Grup”, însă nu recunoaște celelalte solicitări pe care nu le-a semnat.

APRECIEREA INSTANŢEI:

Audiind opinia părților, studiind cererea de chemare în judecată şi materialele cauzei, ţinând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată, reieşind din raționamentele ce urmează.

Conform prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Analizând situația de fapt din prezenta speță instanța constată faptul, că obiectul juridic prin cererea concretizată de chemare în judecată îl constituie încasarea datoriei din contul SRL „Nisvinex Grup" în beneficiul SA „Colass" în cuantum de **933.362,74 lei,** formată din neexecutarea de către SRL „Nisvinex Grup" a obligațiilor de plată conform Contractului de antrepriza nr. 13/2019 din 28.03.2019 încheiat între SA „Colass", în calitate de antreprenor și SRL „Nisvinex Grup", în calitate de beneficiar (f.d.187 Vol.I).

S-a mai stabilit că la data de 20 mai 2024, reclamanta SA „Colass" a înaintat o notificare în adresa SRL „Nisvinex Grup", prin care a solicitat achitarea imediată a datoriei și a penalităților acumulate până la data stingerii integrale a datoriei (f.d.13 Vol.I).

Prin răspunsul nr. 23/05 din 23 mai 2024, SRL „Nisvinex Grup" a comunicat SA „Colass" că și-ar fi onorat integral obligațiile de plată prevăzute în Contractul de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018, Contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 și Contractul de antrepriză nr. 03/2-2020 din 10 martie 2020.

Având în vedere refuzul pârâtei de a-și executa obligațiile de plată, SA „Colass" a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „Nisvinex Grup" privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă și pe probele cercetate în ședința de judecată.*

Art.240 alin.1 CPC prevede că *La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

În conformitate cu art.240 alin.(3) CPC, „*instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*„.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține *spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază *probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.*

În conformitate cu art.9 alin.(1) Cod Civil *drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislației civile, iar potrivit alin. (2) lit. a) al aceloraşi articole, prevede că, drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

În conformitate cu art. 10 alin.(1) Cod Civil al RM, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună- credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna- credință se prezumă până la proba contrară.*

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod civil *buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.*

În corespundere cu art.15 alin.(1) Cod Civil *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Instanța consideră oportun de a reitera și prevederile art.1352 Cod Civil*, care prevede că prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părţi (client), iar aceasta se obligă să recepţioneze lucrarea şi să plătească preţul convenit.*

Astfel, reieșind din materialul probatoriu administrat și prezentat instanței, precum și din declarațiile părților rezultă că de fapt între SA „Colass" și SRL „Nisvinex Grup" pe parcursul anilor 2018-2020 au fost încheiate mai multe contracte de antrepriză, însă obiectul prezentei acțiuni îl constituie datoria formată din neexecutarea obligațiilor de plată conform Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019.

Prin urmare, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că la data de 28.03.2019 între „Colass" S.A. în calitate de antreprenor și SRL „Nisvinex Grup" în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 13/2019 (f.d.55 Vol.I).

Potrivit cap. 2 din contractul de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019, încheiat între reclamanta SA „Colass" (antreprenor) și pârâta SRL „Nisvinex Grup" (beneficiar), Beneficiarul împuternicește, iar Antreprenorul se obligă să efectueze în conformitate cu condițiile prezentului contract și a anexelor (parte integrantă a contractului) lucrări de construcție „Depozit agroindustrial de producere, păstrare și prelucrare (frigider, uscătorie) cu suprafața de 950 m^2.

Conform clauzelor contractuale (pct. 3.1 și 3.4), prețul total a fost fixat la 5.500.000 lei (fără TVA), stabilit pentru plată în trei tranșe: un avans de 1.700.000 lei ce urna a fi achitat în termen de 3 zile de la data încheierii contractului și două plăți ulterioare cu achitarea suma de 1.700.000 lei la data de 05 iulie (2019) și suma de 2.100.000 lei la data de 10 august (2019).

În continuare se atestă că antreprenorul și-a îndeplinit obligațiile integral și în termenul convenit, lucrările fiind recepționate fără obiecții, beneficiarul a confirmat execuția acestora prin acceptarea și semnarea, la data de 24.10.2019, a următoarelor facturi fiscale:

- Factura AAF 9827860 din 24.10.2019 - 3.787.752,01 lei f.d.58;
- Factura AAF 9827861 din 24.10.2019 - 128.268,16 lei f.d.59;
- Factura AAF 9827863 din 24.10.2019 - 1.363.442,10 lei f.d.60;
- Factura AAF 9827864 din 24.10.2019 - 346.807,23 lei f.d.61;

Astfel, valoarea totală a lucrărilor efectiv executate de către SA „Colass", conform celor patru facturi fiscale semnate de beneficiar la data de 24.10.2019, constituie suma de 5.626.269,50 lei.

Prin urmare, această valoare cumulată confirmă volumul și costul lucrărilor stabilite contractual, în timp ce obiectul litigiului îl constituie stingerea obligației de plată de către beneficiar.

În acest context pentru o analiza detaliată a obiectului litigiului instanța consideră necesar sistematizarea dinamicii plăților și a restituirilor efectuate în baza contractului nr. 13/2019 din 28.03.2019 după cum urmează:

Data	**Ordin de plată**	**Achitări Nisvinex Grup SRL**	**Transferuri SA „Colass"**	**Destinație plată**
14.06.2019	Ordin de plată nr. 72 (f.d.60 Vol.II)	1.842.300 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
17.06.2019	Ordin de plată nr. 1487 (f.d.79 Vol.I)		200.000 lei	Returul sumei transferate în plus eronat conform ordinului de plată nr. 72 din 14.06.2019
19.06.2019	Ordin de plată nr. 1489 (f.d.78 Vol.I)		200.000 lei	Returul sumei transferate în plus eronat conform ordinului de plată nr. 72 din 14.06.2019
24.06.2019	Ordin de plată nr. 83 (f.d.61 Vol.II)	200.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
09.07.2019	Ordin de plată nr. 161 (f.d.62 Vol.II)	800.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
11.07.2019	Ordin de plată nr. 1652		400.000 lei	Returul sumei transferate în plus eronat conform ordinului de plată nr. 161 din 09.07.2019

	(f.d.79 verso Vol.I)			
24.07.2019	Ordin de plată nr. 184 (f.d.63 Vol.II)	780.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
12.08.2019	Ordin de plată nr. 228 (f.d.64 Vol.II)	600.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
13.08.2019	Ordin de plată nr. 1801 (f.d.73 Vol.I)		400.000 lei	Returul sumei transferate în plus eronat conform ordinului de plată nr. 228 din 12.08.2019
28.08.2019	Ordin de plată nr. 281 (f.d.65 Vol.II)	185.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
24.10.2019	Ordine de plată nr. 503 și 322 (f.d.66,67 Vol.II)	560.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
25.10.2019	Ordin de plată nr. 2231 (f.d.67 Vol.I)		560.000 lei	Returul sumei neutilizate conform solicitării nr. 107 din 25.10.2019
25.10.2019	Ordin de plată nr. 323, nr. 514 (f.d.68,69 Vol.II)	659.000 lei		Plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019
28.01.2020	Ordin de plată nr. 790 (f.d.63 Vol.I)	94799,36 lei		55.200,64 lei atribuit la datorie contract nr. 1 din 09.05.2018; Excedentul de 94.799,36 lei atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
28.02.2020	Ordin de plată nr. 862 (f.d.62 Vol.I)	100.000 lei		Atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019

25.03.2020	Ordin de plată nr. 87 (f.d.100 Vol.II)	50.000 lei		Atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
27.03.2020	Ordin de plată nr. 1 (f.d101 Vol.II)	200.000 lei		Atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
02.04.2020	Ordin de plată nr. 1 (f.d.102 Vol.II)	50.000 lei		Atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
22.09.2020	Ordin de plată nr. 1 (f.d.37 Vol.I)	54.450 lei		Conform facturii inexistente, atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
16.12.2021	Ordin de plată nr. 1 în cuantum de 70.000 lei (f.d.22Vol.I)	27357,40 lei		42.642,60 lei atribuit contract 03/2-2020 din 10.03.2020, excedentul de 27.357,40 lei atribuit la achitare datorie conform contract nr.13/2019 din 28.03.2019
26.05.2022	Ordin de plată f/n (f.d.103 Vol.II)	250.000 lei		Atribuit la datoria conform contractului nr.13/2019 din 28.03.2019
	TOTAL	**6.452.906,76 lei**	**1.760.000 lei**	

În continuare, instanța reține că potrivit actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada 01.03.2018–27.03.2019 depus de reclamantul SA „Colass”, se atestă că pârâtul SRL„Nisvinex” avea față de reclamant o datorie în cuantum de 885.200,64 lei la data de 27.03.2019 (f.d. 84 Vol.I). Totodată potrivit actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada 01.06.2019–27.10.2025, datoria SRL„Nisvinex” față de SA „Colass” la 27.10.2025 constituie suma de 933362,74 lei (Vol II f.d.77).

De cealaltă parte, pârâtul SRL„Nisvinex” a prezentat un act de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2019–27.10.2025, care atestă o ultima plată efectuată la data de 26.05.2022. În viziunea sa, acest înscris ar reflecta contrariul, și anume că reclamantul „Colass” SA are o datorie față de SRL„Nisvinex” în sumă de 37123,10 lei (f.d.104 Vol.II). Ulterior, tot pârâtul a prezentat un alt act de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.06.2019–27.10.2025, cu ultima plată indicată fiind 26.05.2022, unde datoria la 27.10.2025 în folosul „Colass” SA ar fi 62876,90 lei (f.d.117 VOL.II).

Totodată reprezentantul reclamantului invocă că până la data de referință 01.06.2019, menționată în actul de verificare privind decontările reciproce pe perioada de la 01.06.2019 pînă la 27.10.2025 depus de pârât, debitorul a stins parțial

această obligație prin achitarea sumei de 100.000 lei, efectuată în tranșe la datele de 28.03.2019 în sumă de 50000 lei, 02.04.2019 în sumă de 30000 lei și 11.04.2019 în sumă de 20000 lei (f.d.104 Vol.II). În consecință, la data de 01.06.2019, soldul debitor rămas neachitat ar constitui suma de 785.200,64 lei (885.200,64 lei-100000 lei). Examinând aceste acte de decontare reciprocă, instanța constată că, în baza Contractului nr. 13/2019 din 28.03.2019, au fost efectuate următoarele operațiuni financiare și restituiri între companiile „Nisvinex Grup SRL" și „SA Colas": Astfel, la data de 14.06.2019, prin ordinul de plată nr. 72, „Nisvinex Grup SRL" a achitat către „SA Colass " suma de 1.842.300 lei, cu destinația „Plată pentru lucrări de construcție conform contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019" (f.d. 60, Vol. II). Ulterior, „SA Colass " a restituit către „Nisvinex Grup SRL" suma totală de 400.000 lei, în două tranșe egale: 200.000 lei prin ordinul de plată nr. 1487 din 17.06.2019 (f.d. 79 Vol. I) și 200.000 lei prin ordinul de plată nr. 1489 din 19.06.2019 (f.d. 78, Vol. I). Pentru ambele transferuri, destinația plății a fost menționată ca fiind „returul sumei transferate în plus conform ordinului de plată nr. 72 din 14.06.2019 și ordinului de plată nr. 72 din 19.06.2019.

În consecință, în urma restituirilor sumelor de bani de către SA „Colass" către „Nisvinex Grup SRL", suma real achitată în beneficiul reclamantului constituie 1.442.300 lei. În cadrul ședinței de judecată s-a mai stabilit că la data de 09.07.2019, prin ordinul de plată nr. 161 „SRL Nisvinex Grup" a efectuat o plată în mărime de 800.000 lei către „SA Colass" (f.d. 62, Vol. II). Iar la data de 11.07.2019, prin ordinul de plată nr. 1652, SA „Colass" a transferat către Nisvinex Grup suma de 400.000 lei, cu destinația „returul sumei transferate eronat, conform ordinului de plată nr. 161 din 09.07.2019" (f.d. 79 verso, Vol. I). În continuarea raporturilor contractuale, la data de 12.08.2019, prin ordinul de plată nr. 228, SRL „Nisvinex Grup" a achitat către SA „Colass" suma de 600.000 lei (f.d. 64, Vol. II). Ulterior, la data de 13.08.2019, prin ordinul de plată nr. 1801, SA „Colass" a restituit către „Nisvinex Grup SRL" suma de 400.000 lei, indicând ca destinație „returul sumei transferate eronat, conform ordinului de plată nr. 228 din 12.08.2019 " (f.d. 73 verso, Vol. I). La data de 24.10.2019, prin ordinele de plată nr. 503 și nr. 322, „Nisvinex Grup SRL" a achitat în contul SA „Colass" suma totală de 560.000 lei (f.d. 66, 67 Vol.II). La data de 25.10.2019, prin ordinul de plată nr. 2231, „SA Colass" a restituit integral suma de 560.000 lei către Nisvinex Grup, menționând ca destinație „returul sumei neutilizate conform solicitării nr. 107 din 25.10.2019" f.d.67 Vol.I.

Instanța reține că, în susținerea dinamicii plăților, la dosar de către reclamant au fost anexate înscrisurile intitulate „Solicitări de restituire".

Astfel, prin cererea din data de 17.06.2019, administratorul SRL „Nisvinex Grup" a solicitat companiei SA „Colass" returnarea sumei de 400.000 lei, aferentă ordinului de plată nr. 72 din 14.06.2019 (f.d.165 Vol I). O solicitare similară a fost formulată prin cererea din 13.08.2019, prin care s-a cerut restituirea sumei de 400.000 lei, aferentă ordinului de plată nr. 228 din 12.08.2019 (f.d.167 Vol.I). De asemenea, printr-o altă cerere din data de 25.10.2019, s-a solicitat amânarea lucrărilor de amenajare și s-a cerut rambursarea sumei de 560.000 lei, achitată în baza Contractului nr. 13/2019 din 28.03.2019 (f.d.168 Vol.I) . O altă solicitare a fost și la 11.07.2019 prin care s-a solicitat returnarea sumei de 400000 lei (f.d.169 vol.I) .

În acest sens, solicitările de restituire depuse la dosar fundamentează temeiul acestor transferuri. Argumentul reprezentanților pârâtului privind

nesemnarea personală a tuturor solicitărilor de către administrator, ci doar a uneia din ele instanța îl consideră a fi unul irelevant, având în vedere că transferurile bancare propriu-zise sunt certe și necontestate, confirmând indubitabil fluxul de capital dintre părți.

Mai mult, caracterul cert al acestor transferuri de restituire nu a fost negată de reprezentanții pârâtului SRL„Nisvinex Grup", doar că dezacordul constă în faptul că în viziunea lor aceste sume returnate de către SA „Colass" au fost ulterior achitate de SRL„Nisvinex Grup" . Astfel, în cadrul ședinței de judecată, reprezentanții pârâtului au recunoscut expres recepționarea sumelor returnate de către SA „Colass". La fel, reprezentantul pârâtului Cibotaru Dorin în cadrul ședinței de judecată a justificat solicitările de restituire prin necesitatea gestionării eficiente a creditelor bancare și a evitării dobânzilor în perioadele de inactivitate de pe șantier, precizând că aceste sume returnate de către SA „Colass" au fost ulterior achitate integral. Totodată, avocatul pârâtului a invocat și o poziție alternativă, susținând că aceste sume returnate ar trebui considerate ca fiind plăți deja stinse, însă această interpretare în viziunea instanței contravine evidențelor contabile privind soldul final al datoriei, aspect care urmeaza a fi elucidat infra, mai exact a normelor ce reglementează ordinea stingerii datoriilor.

În această ordine de idei, instanța reține că, deși între părți au fost încheiate mai multe contracte de antrepriză pe parcursul anilor 2018–2020, obiectul prezentei acțiuni îl constituie datoria rezultată din neexecutarea obligațiilor de plată aferente Contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28 martie 2019.

Instanța reține că potrivit dispozițiilor art. 875 din Codul civil

(1) În cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligaţii de aceeaşi natură, iar prestaţia executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, sub rezerva dispoziţiilor alin.(6), se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării. (2) Dacă debitorul nu face o astfel de indicaţie, creditorul poate, într-un termen rezonabil şi prin notificarea debitorului, imputa executarea asupra uneia sau, după caz, mai multor obligaţii, la alegerea sa.

(3) Imputaţia prevăzută la alin.(2) nu produce efecte dacă se face asupra unei obligaţii care încă nu este scadentă, este ilegală sau este litigioasă.

(4) Dacă nici debitorul şi nici creditorul nu indică imputaţia conform dispoziţiilor corespunzătoare ale alin.(1)-(3), executarea se impută asupra obligaţiei care întruneşte unul dintre următoarele criterii, în următoarea ordine:

a) obligaţia care este scadentă sau care a ajuns prima la scadenţă; b) obligaţia pentru care creditorul are cele mai puţine garanţii; c) obligaţia care este cea mai împovărătoare pentru debitor; d) obligaţia care a apărut prima.

(5) Dacă nu se aplică niciunul dintre criteriile prevăzute la alin.(4), executarea se impută asupra tuturor obligaţiilor proporţional, sub rezerva dispoziţiilor alin.(6). (6) În cazul obligaţiei pecuniare, indiferent de imputaţia indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa, în primul rînd, cheltuielilor, în al doilea rînd, dobînzii şi altor prestaţii şi, la urmă, sumei de bază (capitalului), dacă creditorul nu face o imputaţie diferită. În temeiul normei expuse supra rezultă că imputația executării reprezintă operațiunea juridică unilaterală sau legală prin care se determină care dintre obligațiile omogene ale aceluiași debitor față de același creditor va fi stinsă prin prestația efectuată, atunci când valoarea acestei prestații este inferioară sumei totale a datoriilor. Astfel,

articolul 875 din Codul civil instituie o succesiune strictă și subsidiară de criterii în materia imputației executării, trecerea la criteriul subsecvent fiind condiționată de neexercitarea sau inaplicabilitatea celui precedent.

Prin urmare, **aliniatul (1)** instituie *imputația voluntară unilaterală a debitorului*, care deține dreptul prioritar de a indica, în momentul executării (prin mențiunile din ordinul de plată), obligația specifică pe care urmărește să o stingă. Exercitarea acestui drept este însă îngrădită de dispozițiile imperative ale alin. (6), privitoare la ordinea stingerii accesoriilor.

În subsidiar, **aliniatele (2) și (3)** reglementează *imputația voluntară unilaterală a creditorului* care intervine exclusiv în ipoteza în care debitorul a rămas în pasivitate la momentul plății și nu a indicat nicio destinație a plății în momentul executării. Creditorul poate stabili el ordinea stingerii, însă pentru validitatea acestei operațiuni, creditorul trebuie să urmeze o procedură strictă: să acționeze într-un termen rezonabil și să transmită debitorului o notificare în acest sens. Sub sancțiunea ineficacității/nulității imputației, creditorului îi este interzis să aloce prestația asupra unor obligații nescadente, ilegale sau litigioase (a căror existență ori cuantum este incert). În absența unei opțiuni exprimate de părți, **aliniatul (4)** instituie *imputația legală*, mecanism prin care legea suplinește voința subiecților raportului juridic, alocând prestația automat în baza următoarelor criterii de echitate în următoarea ordine: Lit. a) prioritate are obligația deja ajunsă la scadență sau cea care a expirat prima; Lit. b) se sting cu întâietate datoriile chirografare (fără garanții), pentru a proteja creditorul, păstrându-se active creanțele asigurate prin gaj sau ipotecă; Lit. c) se stinge obligația cea mai împovărătoare pentru debitor (generatoare de penalități ori dobânzi punitive); Lit. d) în caz de identitate a scadențelor, se stinge datoria care s-a născut prima în timp, raportat la data contractării sau facturării. După cum s-a menționat, în cadrul ședinței de judecată, partea pârâtă a prezentat și ea un act de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2019 – 27.10.2025, între SRL „Nisvinex Grup” și SA „Colass”. Prin acest înscris, pârâta susține că cele două sume a câte 200.000 lei fiecare, returnate de către SA „Colass” către SRL „Nisvinex Grup” la datele de 17.06.2019 și, respectiv, 19.06.2019, au fost stinse prin plățile efectuate ulterior, la data de 12.11.2019 (f.d.104 VOLII).

Sub acest aspect, instanța atestă că respectivele transferuri din data de 12.11.2019 au fost efectuate de către pârât fără indicarea destinației plății. Acest fapt rezultă chiar din înscrisul prezentat de pârâtă, și anume certificatul eliberat de BC „Comerțbank” S.A., care conține lista ordinelor de plată și a tranzacțiilor derulate cu compania SA Colass pentru perioada 06.06.2018 – 17.12.2019 și pentru perioada 28.01.2020-28.02.2020 (f.d.110 verso-112 Vol.II).

Prin urmare, în lipsa unei opțiuni exprimate de debitorul SRL „Nisvinex Grup” la momentul plății, reclamanta SA „Colass” a procedat la atribuirea sumelor în conformitate cu regulile imputației legale stabilite de art. 875 alin. (4) lit. a) din Codul civil al Republicii Moldova. Astfel, sumele transferate au fost alocate pentru stingerea datoriei mai vechi, existente la acel moment, aferente Contractului de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018, operațiune reflectată constant de SA „Colass” în propriile acte de verificare a decontărilor reciproce. Pe cale de consecință, suma de 400.000 lei în prezenta cauză rămâne restantă.

Cu referire la suma de 400.000 lei reflectată în actul de verificare, returnată de către SA „Colass” către SRL „Nisvinex Grup” la data de 11.07.2019, pârâta susține că această sumă a fost transferată de către SRL „Nisvinex Grup” în baza ordinelor de plată din 19.10.2018, 29.10.2018 și 08.11.2018.

Sub acest aspect, instanța reține că, potrivit certificatului emis de BC „Comerțbank" S.A., la destinația plăților efectuate prin ordinele din toamna anului 2018 s-a indicat în mod expres *„plată pentru servicii de construcție conform contului de plată f/nr 19.10.2018, 29.10.2018 și 08.11.2018"*, atestându-se cert că aceste tranzacții au fost alocate executării contractului încheiat în anul 2018. Prin urmare, destinația menționată înscrie aceste operațiuni în sfera de aplicare a imputației voluntare a debitorului, legându-le exclusiv de raportul contractual din 2018, și nu de contractul din anul 2019. La fel, din analiza probatoriului rezultă cert că această sumă reprezintă un retur parțial din plata de 800.000 lei, achitată anterior prin ordinul de plată nr. 161 din 09.07.2019, fapt confirmat prin mențiunea expresă din cuprinsul ordinului de plată de restituire nr. 1652 din 11.07.2019. Pe cale de consecință, aplicând principiul imputației voluntare, instanța constată că și această sumă de 400.000 lei are caracter restant până în prezent.

În ceea ce privește suma de 400.000 lei, returnată de către SA „Colass" către SRL „Nisvinex Grup" la data de 13.08.2019, instanța constată că aceasta nu a fost stinsă prin ordinele de plată din 26.11.2019 și 17.12.2019, care însumează cumulativ 300.000 lei, după cum invocă reprezentanții pârâtului, fapt care rezultă din înscrisul BC „Comerțbank" (f.d.111 Vol.II). Or, din analiza înscrisurilor rezultă că aceste din urmă transferuri au fost efectuate de către SRL „Nisvinex Grup" fără indicarea destinației plății.

Pe cale de consecință, în absența unei opțiuni exprimate de debitorul SRL „Nisvinex Grup" la momentul executării, reclamanta creditoare SA „Colass" a procedat în mod legal la atribuirea sumelor în conformitate cu regulile imputației legale stabilite de art. 875 alin. (4) lit. a) din Codul civil al Republicii Moldova. Astfel, plățile au fost alocate pentru stingerea datoriei mai vechi, exigibile la acel moment, ce decurgea din Contractul de antrepriză nr. 1 din 09 mai 2018, operațiune reflectată de către SA „Colass" în actele sale de verificare a decontărilor reciproce (f.d.53 Vol.I). În ceea ce privește aserțiunea avocatului pârâtului SRL „Nisvinex Grup", potrivit căreia restituirea sumelor de bani ar fi reprezentat un act pur voluntar al reclamantei SA „Colass", iar existența acestor retururi nu ar echivala în mod automat cu o datorie, instanța o reține ca fiind vădit nefondată.Această susținere este infirmată de însuși comportamentul procesual și faptic al pârâtei. Astfel, reprezentanții pârâtului SRL „Nisvinex Grup", au recunoscut în mod expres recepționarea sumelor returnate de către SA „Colass", fapt recunoscut și de intervenientul accesoriu Cibotaru Gheorghe, care anterior a deținut funcția de director al SRL „Nisvinex Grup". Mai mult, reprezentantul pârâtului Cibotaru Dorin în cadrul ședinței de judecată a explicat că aceste solicitări de returnare au fost făcute din motivul gestionării creditelor bancare și de evitare a acumulării dobânzilor în perioadele de inactivitate de pe șantier. Prin urmare, instanța constată că temeiul juridic al acestor restituiri nu constituie o „formulă contabilă unilaterală a reclamantei" după cum se invocă, ci reprezintă însăși voința juridică a pârâtei, concretizată prin acordul bilateral de voință al părților unde pârâta a solicitat restituirea, iar reclamanta a dat curs cererii și a efectuat viramentele de retur. Pe cale de consecință, prin efectul acestor operațiuni, sumele menționate au reintrat în patrimoniul pârâtei, fapt ce a lăsat obligația de plată derivată din Contractul nr. 13/2019 din 28.03.2019 ca fiind parțial neexecutată.

Deși avocatul pârâtei invocă stingerea definitivă a obligațiilor prin plată, o atare teză este infirmată de realitatea operațiunilor financiare. Instanța reține că o plată produce un efect extinctiv asupra obligației corelate doar în măsura în care plățile transferate rămân definitiv în patrimoniul creditorului, asigurând satisfacerea creanței acestuia.Stingerea unei datorii presupune consolidarea patrimoniului creditorului.

În speță, circuitul financiar generat a fost unul de tip circular caracterizat prin plată urmată subsecvent de restituire.Prin urmare, datoria nu a fost stinsă în mod irevocabil prin plată, ci a rămas neexecutat ca urmare directă a solicitărilor de retragere a plăților venite din partea pârâtei, fapt ce exclude ipoteza unei renașteri unilaterale a obligației de către creditor după cum invocă avocatul pârâtului.

Cu referire la argumentul că reclamantul nu a notificat pârâta cu privire la imputarea plăților, instanta reține că notificarea prevăzută de art. 875 alin. (2) CC este obligatorie doar într-o situație specifică, mai exact atunci când debitorul rămâne în pasivitate în momentul plății fără a indica destinația acesteia, iar creditorul alege să recurgă la imputația voluntară unilaterală. Dacă creditorul nu optează pentru această variantă, devin aplicabile de drept dispozițiile alin. (4) privind imputația legală. Prin urmare, realizarea notificării intervine doar atunci când creditorul recurge la imputația voluntară unilaterală potrivit alin.2 a articolului nominalizat. În speță pentru plățile din 14.06.2019, 24.06.2019, 09.07.2019, 24.07.2019, 12.08.2019, 28.08.2019, 24.10.2019, 25.10.2019 , însuși pârâtul a indicat expres imputația voluntară conform art. 875 alin. (1) CC prin textul înscris pe ordinele de plată emise de BC „Comerțbank" S.A.: *„plată conform contract nr. 13/2019 din 28.03.2019 (f.d.111 Vol.II)*. Pentru celelalte ordine de plată (din noiembrie și decembrie 2019), unde pârâta nu a indicat destinația plății, s-a aplicat direct art. 875 alin. (4) lit. a) CC (Imputația legală). Legea prevede că în lipsa opțiunii, sumele se alocă automat de drept pe datoria cea mai veche ajunsă la scadență (în speță, Contractul nr. 1 din 09.05.2018) . Imputația legală operează de drept, prin efectul legii, și nu necesită nicio notificare prealabilă din partea creditorului.

În ceea ce privește invocarea avocatul pârâtului precum că actul de verificare nu este confirmat, nu este document primar și reflectă doar operațiuni convenabile reclamantului, instanța reține că reclamantul nu își întemeiază acțiunea pe un simplu tabel contabil, ci pe documente primare bancare incontestabile: ordinele de plată înregistrate în sistemul bancar și certificatele emise de BC „Comerțbank" S.A prezentate de însuși partea pârâtă. Faptul că pârâta refuză să semneze actul de verificare nu anulează valoarea juridică a extraselor bancare care demonstrează că pârâta a primit înapoi sumele de 400.000 lei, 400.000 lei și 560.000 lei și că a lăsat ordinele de plată fără destinație specifică, ceea ce a generat incidența imputației legale pe contractul mai vechi din 2018. În continuare , instanța reține că din analiza actului de verificare privind decontările reciroce perioada de la 01.06.2019 pînă la 27.10.2025 depus de pârât se constată inserarea unor date care nu pot fi considerate ca plăți. Astfel, mențiunile de la punctele 8, 9 și 10 cu data de 08.08.2019, precum și cele de la punctul 13 cu data din 21.08.2019, punctul 14 cu data din 22.08.2019 și punctul 15 cu data din 23.08.2019, punctul 17 cu data din 02.09.2019 fac trimitere la facturi fiscale ce vizează prestări de servicii, iar nu la dovezi privitor la note de plată efectuate de către pârât. Aceeași situație se reține și în cazul punctelor 20–26, aferente datei de 24.10.2019, care nu atestă careva plăți.

Totodată, instanța constată că mențiunile cuprinse de la punctele 38–52 și punctul 54 (cu date cuprinse între 22.04.2020 și 04.11.2020), ce privesc servicii ale unor terți și diverse dispoziții de plată din anul 2020, precum și mențiunile de la punctele 55–69, ce vizează dispoziții de plată și servicii ale unor terți din anul 2021, nu au nicio legătură cu raportul juridic izvorât din contractul din anul 2019. Din analiza conținutului acestora rezultă în mod cert că înscrisurile respective au fost întocmite în executarea unui contract distinct, încheiat în anul 2020, motiv pentru care nu pot fi luate în calcul la stabilirea, determinarea soldului debitor din prezenta cauză.

Referitor la punctul 70 din actul de verificare, instanța reține că la data de 16.12.2021 a fost efectuată o plată în cuantum de 70.000,00 lei. Deși în ordinul de plată s-a menționat ca destinație contractul din anul 2020, la acea etapă datoria restantă aferentă acelui contract era inferioară sumei achitate. În consecință, din totalul de 70.000,00 lei, suma de 42.642,60 lei a fost utilizată conform destinației, stingând integral obligațiile pârâtului din contractul încheiat în 2020. Excedentul rămas, în mărime de 27.357,40 lei, a fost atribuit de drept singurei creanțe existente la acel moment, respectiv celei izvorâte din contractul din anul 2019, fapt reflectat ca plată în actul de sinteză și înregistrat în evidența contabilă a SA „Colass" (f.d.77 Vol.II). De asemenea, în privința punctului 71 din actul de verificare privind decontările reciproce prezentat de partea pârâtă, se atestă existența unui ordin de plată fără număr, din data de 26.05.2022, care a fost atribuit contractului nr. 13/2019 din 28.03.2019 , unde și acest aspect a fost reflectat și înregistrat în evidența contabilă a SA „Colass" (f.d.77 Vol.II).

În acest context instanța de judecată remarcă că pârâtul nu a prezentat instanței probe incontestabile, pertinente și admisibile în sensul art. 121 și 122 Cod de procedură civilă, care ar respinge argumentele invocate și probele prezentate de reclamant. Or, conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.* Iar probațiunea constă în activităţile procesuale şi procedurale prin care părţile şi alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor şi împrejurărilor ce formează obiectul probaţiunii. De altfel, prin sarcina probaţiunii se înţelege obligaţia procesuală ce revine participanţilor de a dovedi împrejurările care formează obiectul probaţiunii. Cu referire la aserțiunea avocatului pârâtului privind discrepanța dintre primul act de verificare depus care indica o sumă inferioară față de cel prezentat ulterior, instanța relevă că în cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantului cu lux de amănunte a explicat că această diferență nu este consecința omisiunii vreunei plăți sau a unei tentative de a înregistra operațiuni fictive în evidențele contabile, ci reprezintă doar remedierea unui calcul matematic și că în urma reverificării operațiunilor aritmetice efectuate inițial, a rezultat suma corectă de 933.362,74 lei. Prin urmare, în rezultatul coroborării și aprecierii probelor reflectate supra, instanța nu atestă careva divergente sau neregularități cu privire la aspectul invocat. În acest context, instanța relevă că analiza actului de verificare prezentat de către pârâtă ce vizează operațiunile și plățile reflectate nu face decât să confirme legitimitatea pretențiilor reclamantului și să consolideze temeinicia acțiunii formulate de reclamant. În concluzie, din analiza coroborată a probelor administrate în prezenta cauză, rezultă că valoarea totală a lucrărilor executate și facturate de către reclamantă este de 5.626.269,50 lei, conform celor patru facturi fiscale emise la data de 24.10.2019. La fel, din totalul plăților efectuate de către pârâtă în calitate de beneficiar, instanța reține că, deși suma transferată a fost de 6.452.906,76 lei, după deducerea restituirilor efectuate de SA „Colass" în cuantum de 1.760.000 lei, plata netă atribuită contractului nr. 13/2019 din 28.03.2019 este în mărime de 4.692.906,76 lei. Prin urmare, făcând diferența dintre valoarea lucrărilor recepționate și plățile nete efectuate, rezultă o datorie neachitată în mărime de 933.362,74 lei (5.626.269,50 lei- 4.692.906,76 lei).

În consecință, raportat la considerentele expuse, instanța va dispune încasarea din contul SC ***„Nisvinex Grup" SRL*** în beneficiul ***SA. „Colass",*** a suma datoriei în mărime de 933.362,74 lei, pretenție care în opinia instanței urmează a fi admisă fără echivoc

Cu referire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și taxa de timbru, judecătorul relevă următoarele

Potrivit art. 94 alin. (1) CPC, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*. **Potrivit art.83 al.(1) CPC**, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

Conform art. 84 Cod de procedură civilă, *(1)Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.*

Aliniatul (4) al art. 84 Cod de procedură civilă, prevede că, *suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.* **Conform art.2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023** *(1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public național. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.* Potrivit Ordinului de Plată nr. 4316 din 24.10.2024 (f.d. 4), reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei. Potrivit notei de plată nr. 4313 din 24.10.2026 reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 108912,00 lei. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 12.02.2026 s-a încetat procesul civil în partea încasării penalității în mărime de 2520982,71 lei. S-a admis parțial cerința reprezentantului reclamantului cu privire la restituirea parțială a taxei de stat. S-a dispus restituirea de către Serviciul Fiscal de Stat prin intermediul Trezoreriei de Stat către SA „Colass” a taxei de stat conform bonului de plată din 24.10.2024, în mărime de 65969,63 lei (șaizeci și cinci mii nouă sute șaizeci și nouă) lei 63 bani.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10.03.2026 s-a admis cererea avocatului Vadim Șpac, în interesele reclamantului SA „Colass” cu privire la restituirea taxei de stat, depuse într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de legislația în vigoare și s-a dispus restituirea de către Serviciul Fiscal de Stat prin intermediul Trezoreriei de Stat către SA „Colass” , IDNO ***** taxa de stat depusă într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de legislația în vigoare, conform bonului de plată nr. 4313 din 24.10.2024, în mărime de 14391,37 lei .

Astfel încasarea cheltuielilor sub forma taxei de stat în mărime de

28550,85 lei (933362,74-50001)*3%+2050 și taxei de timbru în mărime de ***200 lei*** necesită a fi admisă deoarece a fost probată prin înscrisurile anexate.

În conformitate cu art. 238-241 CPC,

Instanța de Judecată, în numele Legii
H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite integral cererea de chemare în judecată.

Se încasează din contul SC ***„Nisvinex Grup” SRL*** în beneficiul ***SA.*** „***Colass”,*** în baza contractului de antrepriză nr. 13/2019 din 28.03.2019 datoria în mărime de ***933362,74 lei(nouă sute treizeci și trei mii trei sute șaizeci și doi) lei 74 bani***.

Se încasează din contul SC ***„Nisvinex Grup” SRL*** în beneficiul ***SA.*** „***Colass”*** cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat în mărime de ***28550,85*** (***douăzeci și opt mii cinci sute cincizeci) lei 85 bani*** și taxa de timbru în mărime de ***200 lei (două sute) lei***.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Dispozitivul hotărârii judecătorești se comunică participanților la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanța judecătorească și se publică pe pagina web – „https://jun.instante.justice.md/”.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul ***Lilia Potînga***